

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED: Szerkesztőség: Deák Ferenc ucca 2. Telefon 13-33. - Kiadóhivatal, Könyvtár és Jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon 306. - Nyomda: Lőw Lipót ucca 19. Telefon 16-34. « « « « «

PÉNTEK, 1926 NOVEMBER 26

II. ÉVFOLYAM, 273. SZÁM

MAKÓ: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Uri ucca 6. Telefon 151. szám. « « « « «
HÓDMEZŐVÁSÁRHELY: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Református templom-bazár. Telefon 283. szám. « « « « «

Előfizetési ára havonta 40.000, vidéken és a fővárosban 45.000, külföldön 80.000 K. Egyes szám 2000, vásár- és ünnepnap 3000 K

Az egyesült ellenzéki balpárt diadalutja Alsótanyán.

Rassay Károlyt lelkesen ünnepelte Alsótanya népe. — Dr. Gerle Imre elmondotta programbeszédét.

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi tanyák népe végre felébredt a háboru utáni fásult közömbösségből, lerázta magáról a kormány-pártiság kényelmes takaróját és csatlakozott ahhoz a zászlóhoz, amely alatt hosszú, keserves éveken keresztül harcolt a béklyóba vert ellenzék a magyar nép igazi jogaiért, kendőzetlen igazságáért. A szegedi tanyák ősmagyar népe kiábrándult végleg a mai kormányzat politikájából, belátta, hogy érdekeiért csakis abban a táborban harcolhat, amely az ellenzéki lobogója alatt harcol az ország boldogulásáért, a haladásért, a szabadságért, a jegegyenlőségért.

A szegedi tanyák népe mint egy ember csatlakozott az egyesült balpárthoz olyan impozáns lelkesedéssel, olyan szívvel-lélekkel, amely előre garantálja az ellenzék eszme diadalát Szegeden is.

Dr. Gerle Imre,

a szegedi alsótanyák régi, kipróbált vezére tartotta meg csütörtökön az alsóközponti Mezőgazdasági Egyesület tágas helyiségében programbeszédét. A hatalmas terem zsúfolásig megtelt a nagyszéksős, királyhalmi, mórakalmi, feketeszéli és Alsótanya minden más kapitányságából is impozáns szép számban rekrutálódott gazdákkal. Az alsóközponti házak falát a balpárt halványzöld plakátjai díszítették, az ünnepelőbe öltözött gazdák már a kora reggeli órákban megindultak a szétszort tanyákról, hogy meghallgassák jelöltjük, régi vezérük mondanivalóját. Eljöttek a tanyai gazdakörök elnökei is, szinte kivétel nélkül valamennyien.

A tanya népe nehezen mozdul el a helyéről, különösen akkor, amikor a hosszúra nyúló ősz módot ad a föld alaposabb megmunkálására. A tanya népe nem szereti a sok fölösleges beszédet.

Eppen ezért van valami különösen nagy jelentősége annak, hogy a balpárt zászlóbontására most olyan sokszázan eljöttek, hogy ott hagyták a verejtékkel, könnyel porhanyított földet a hét legdolgossabb napján, csütörtökön és elzarándokoltak a központba a balpárt képviselőjelöltjeinek meghallgatására.

Pedig a kormánypárt ágensei, a tanítók, az esküdtek most is sorra látogatták őket, különösen azóta, amikor Alsótanya csatlakozását a balpárthoz hivatalosan is bejelentette egy gazdadeputáció. Mondják, hogy harminc autó szaladgál általánosan a tanyai utakon szerte-széjjel a kormánypárt ágenseivel és ajánlasi íveivel, de úgy látszik, hiába szaladgál, mert a gazdák már megnézik azt az ívet, amely alá odairják a nevüket és megnézik azt is, aki kéri a szavukat.

Alsóközpont

képén csütörtökön a kora hajnali órák óta nagyon meglátszott, hogy az ellenzék jelöltjei fogják megtartani programbeszédüket. A városból egymás után érkeztek az autók és hozták a kivezényelt rendőri készség tagjait és a szintén kivezényelt kormánypárti korteseket, akik az utolsó pillanatig agitáltak a gyülekező gazdák között a balpárt jelöltjei ellen. Munkájukat azonban a legteljesebb eredménytelenség koronázta.

Egyetlen olyan embert sem találtak Alsótanyán, aki felült volna a hangzatos jelszavaknak, aki hajlandó lett volna arra, hogy megzavarja az ellen-

zéki jelöltek programbeszédét, a balpárt alsótanyai zászlóbontását, amely ünnepélyes hangulatban folyt le.

Nem akadt senki, aki szembe mert volna helyezkedni a tanyavilág impozáns keretek között megnyilatkozó akaratával és így a kormánypárt ágensei szégyenkezve kullogtak el a népgyűlés színhelyéről. A népgyűlést

Magyar Péter,

az alsótanyai mezőgazdasági egyesület elnöke nyitotta meg.

— Nagyon jól tudja mindenki, — mondotta rövid megnyitó beszédében — hogy mi a baj, hogy mi fáj, erről nem is kell sokat beszélni. A gazdanép kívánságait dr. Gerle Imre szeretett képviselőjelöltünk fogja elmondani. A gyűlés megnyitása után

Ottovay Károly,

a szegedi balpárt elnöke tartott érdekes beszédet. Elmondotta, hogy miért tartozik az ellenzékhez. Idézi Jásza Marit, a nemrég elhalt nagy magyar művésznőt, aki végrendeletében azt írta, hogy mindazok, akik a hazafiságból, a vallásosságból üzletet akarnak csinálni, börtönbe valók. Foglalkozik a papság politizálásával, amely nem vezethet jóra.

— István püspök példáját mindenki ismeri, — mondotta Ottovay Károly. — Zadravecz István azzal, hogy politizált, megszerezte magának a püspöki botot, de ez a bot ugyancsak azért, mert politizált, kiesett a kezéből és most szörcsuhában kell Rómába zárandokolnia a pápához bűnbocsánatáért. Itt van

átadja a szót dr. Gerle Imrének,

aki a gazdák szünni nem akaró éljenzése közben kezdi meg programbeszédét.

Bevezetőül elmondja, hogy sohasem pályázott képviselői mandátumra, most is akarata ellenére jelölték, de

ezt a jelöltséget a szegedi gazdák érdekében el kellett fogadnia, hogy legyen majd a parlamentben valaki, aki megalkuvás nélkül sikra száll a kiskgazdákért.

— Az osztrák császárok a nemzetiségeket uszították rá a magyarságra, — mondotta Gerle Imre, — hogy gyöngítsék erejét és biztosítsák saját hatalmukat. Az egységes párt...

Valahonnan a leghátulsó sorokból valami vékony, gyerekhang gyámoltalan »éljent« kiált, mire a teremben orkányszerűen felzúg a »le vele.«

Rassay Károly, a balpárt vezére érkezett meg

autón Alsótanyára. Egyenesen Kaposvárról jött Budapesten keresztül, de azért frissen lépett a nagyterembe a gazdák tomboló ünnepzése közben. A lelkesedés leirhatatlan volt.

A komoly arcú, dolgozó magyarok felugráltak a lócákról és tapsolva ünnepelték a vezért.

Az éljenzés és a taps percekig tartott, Gerle Imre azután folytatta beszédét. A gazdák adóterheiről beszélt és figyelmeztette a választókat, hogy ne higgyenek az adók mérséklésére

Egri Nagy János kanonok esete is akit a politika kergetett öngyikosságra. A magyar egyházak fejei szintén viaskodnak, veszekednek egymással, de nem hittételek, hanem politikai kérdések fölött, pedig Csernoch János hercegprimás óva intette papjait a politizálástól. A papok politizálásának nincs is helye, mert hogyan merjek én meggyónni annak a papnak, aki más politikai pártállású és így esetleg nem is ellenfelem, hanem ellenségem.

Dr. Buócz Béla rendőrőtanácsos ceruzájával idegesen kopog az asztalon, majd felszól az emelvényre:

— Figyelmeztetem a szónokot, hogy a papokról ne beszéljen ilyen modorban.

A figyelmeztetésre általános zugás támadt a teremben és minden oldalról elkeseredett megjegyzések hangzottak el:

— Az ellenpárt beszélhet mindenről! Barmos plébános korteskedhetik a templomban is! Neki szabad! Azokat nem utasítják rendre!

Ottovay ezután kijelenti, hogy beszédében a papokat nem bántotta meg, hiszen nem mondott mást, csak azt, amit a hercegprimás, hogy a papok ne politizáljanak. Elmondja ezután, hogy Bethlen miniszterelnök hat esztendeje áll a kormány élén, de az országnak barátokat nem tudott szerezni, ez annál fájdalmasabb, mert a világháború két legnagyobb ellensége, Németország és Franciaország már baráti szerződéseket kötnek egymással. Birálja a kormány ígéretekre épített helypolitikáját. Követeli az általános amnesztiát, majd

Dr. Buócz Béla rendőrőtanácsos egy balpárti közbeszólót int rendre.

— Az egységes párt — folytatja Gerle a zaj lecsillapultával — eltanulta az osztrák császároktól ezt a politikát, mivel azonban ma már Magyarországnak nincsenek nemzeti ségei, a felekezeteiket uszítják egymás ellen. Óva figyelmezteti a választókat, hogy

ne üljenek fel a kormány korteseinek, akik most, a választás előtt mindent ígérnek, hanem kövessék azokat, akikben eddig sohasem csalatkoztak, Magyar Pétert, Ördög Vincét, Engi Antalt és a tanyák többi kipróbált régi vezetőit.

Amikor Gerle Imre programbeszédében idáig ért, az uccán és a terem ajtaja körül harsány, lelkes éljenzésbe kezdtek a kiskgazdák.

vonatkozó ígéretekben, mert ezek az ígéretek a választások után éppen úgy szertefoszlának, mint az eddigi ígéretek.

— A kormánypárt benne a városban egészen mást ígér, mint itt a tanyán. A városban a tisztviselőknek ígér fizetésemelést, a tanyán a gazdáknak adócsökkentést, pedig vagy ez, vagy az az ígértük hazugság, mert ha a tisztviselők fizetését emeli, akkor fel kell emelnie a gazdák adóját, ha pedig a gazdák adóját szállítja le, akkor a tisztviselőknek nem adhat fizetésemelést. A kormánypárt kiskgazdapártnak mondja magát, de minden gerinces kiskgazdát kiakolbolított már